

**Utrditev ljudske oblasti
in sodelovanje ljud-
stva pri upravljanju
države**

Razvoj naše socialistične demokracije, ki ima za ves svet, globok družbeno političen pomen je zahteval pred kratkim izvedene reorganizacije naše države in gospodarske uprave.

Posebna oblika sodelovanja najširših ljudskih množic z ljudsko oblastjo so zbori volivcev. Zbore volivcev sklicuje po potrebi, najmanj pa vsaka dva meseca, izvršilni odbor ljudskega odbora. Sklicati je treba zbor volivcev tudi takrat, kadar to zahteva petina volivcev v kraju oziroma volivni enoti in če predložijo ljudskemu odboru dnevni red. Zbor vodi predsedstvo, ki ga izvoli zbor volivcev. Na zboru volivcev mora ljudski odbor kraja poročati o svojem delu. Zbor volivcev je potem takem seznanjen z vsemi važnimi vprašanji na območju dotičnega kraja. Izhajajoči iz tega lahko zbor volivcev pretresa vsa gospodarska vprašanja in predlaga sklepe ljudskemu odboru v izvršitev. Takšno sodelovanje najširših ljudskih množic z ljudsko oblastjo se odraža tudi v uspešnem delovanju državne uprave, izboljšanju dela lokalnih pridobitnih podjetij in podobno.

Ni zgolj slučaj, da tam kjer ni navada sklicevati zbora volivcev, delo ljudskega odbora ni takšno kot bi moralo biti. V primer naj navedemo Mestni ljudski odbor v Šoštanju. Že dlje, kot eno leto ni bil sklican zbor volivcev, zato tudi zastaja komunalna dejavnost, gospodarska podjetja niso aktivna itd. Vzrok temu sicer ni samo v nesklajevanju zbora volivcev, vendar bi prav na zborih volivcev bili iznešeni umestni in koristni predlogi, ki bi nakazali obstoječe pomankljivosti in dali pobudo MLO za odpravo teh nedostatkov.

Druga oblika sodelovanja ljudstva pri upravljanju države so ljudska inšpekcija, sveti potrošnikov in druge demokratične institucije. Svete potrošnikov ustanavljamo pri trgovinah, mlekarnah, pekarnah in drugih uslužnostnih podjetjih. Ti pomagajo pri izvajanju nalog in kontrolirajo njihovo poslovanje.

Že večkrat je ljudska inšpekcija odkrila v tej ali oni poslovalnici Okrajnega magazina v Šoštanju neredno poslovanje ali pokvarjene prehrabene predmete. Vendar s tem še delo teh organov ni zaključeno. Sveti potrošnikov bodo v bodoče morali skrbeti, da bodo njihove trgovine založene z vsem potrebnim materialom, ki ga je v minimalni količini še dovolj. V bodoče ne bo smel veljati odgovor, če prideš v trgovino in vprašaš po nekem predmetu, da ti odgovori poslovodja: »Nimamo«. Če ni, bo treba nabaviti in dati v prodajo potrošnikom.

Primer takšnega poslovanja — trgovskega poslovanja brez trgovskega duha — najdemo v trgovskih poslovalnicah Okrajnega magazina v Šoštanju. V vseh petih poslovalnicah Okrajnega magazina ne moreš dobiti niti Kalodonta, niti baterij in podobno dočim si to lahko nabaviš v Potrošniški zadrugi. Pri tem slabem poslovanju poslovalnice Okrajnega magazina nosi večji del krivde upravni aparat Okrajnega magazina, ki ne skrbi v zadostni meri, da bi postregel delovnemu ljudstvu s proizvodi naše domače industrije, ki se iz dneva v dan veličastneje razvija.

S sodelovanjem širokih ljudskih množic pri ustanavljanju države in gospodarstva bodo odpravljene tudi te pomankljivosti: sodelovanje in sodelovanje najširših ljudskih množic s široko demokratičnostjo naše ljudske oblasti pa je predpogoj za doseg cilja, ki ga imamo pred seboj — zgraditev socializma.

V. B.

**Kako se na Vranskem pripravljajo
na proslavo 10. obletnice Fronte**

Frontni odbori na Vranskem so sklenili poživiti delo na političnem in kulturnem polju v počastitev 10. obletnice ustanovitve OF. Dober del sklepov so frontovci tudi že uresničili. Ženski pevski zbor je že nastopil 1. in 29. novembra. Gledališka družina je tudi že začela z delom in je na silvestrovo nastopila v Dickensovem »Cvrčku za pečico«. Nova in pohvalna pridobitev za Vransko je lutkovno gledališče.

Novo izvoljeni odbor Fronte ima redne seje. Od volitev do danes je imel že štiri seje, katere so bile dobro obiskane, razen zadnje. Tudi pri volitvah so frontni odbori dobro delovali, tako da je trg Vransko volitve izvedel 100%, medtem ko je bil rezultat v celotnem KLO 98,3%. Članarina za 1950 je bila pobrana in pridobila se 14 novih članov. V kratkem namerava frontni odbor tudi začeti z izobraževalnimi tečajji.

**Okrajni odbor Fronte Celje - okolica
je imel prvo sejo**

V petek, dne 5. t. m. je bila v dvorani OLO v Celju prva seja okrajnega odbora OF, katere se je poleg novoizvoljenih okrajnih odbornikov udeležil tudi sekretar IO OF Slovenije tov. Primož Franc.

Izbrani referat tovariša Mrevljeta (sekretarja okrajnega odbora OF Celje-okolica) v katerem so bile zajete premnoge važne naloge OF v zvezi z delom na vasi je vzbujal očividno zanimanje pri novih odbornikih, kar daje upanje, da bo Fronta v okraju Celje-okolica to leto uspešneje reševala svoje naloge, kot jih je reševala do zdaj.

Da v celjskem okraju v preteklem letu niso bili sto odstotno realizirani odkupi, nosi brez dvoma veliko krivdo Fronta, ki je premalo živo posegala v gospodarske probleme na vasi ter se vse premalo zanimala za delo krajevnih ljudskih odborov.

Zlasti kritično je v Celju vprašanje odkupa mleka (plan je izpolnjen komaj 52%), saj prihaja v Celje mesto od predvidenih 6000 litrov komaj 2000 litrov mleka na dan.

Tudi pri izterjavi davkov je bila OF pasivna. Celjski okraj dolguje samo na akontacijah še okroglo trideset milijonov dinarjev.

Frontne organizacije v celjskem okraju so v zadnjem času tudi zelo popustile pri ustanavljanju kmečke obdelovalnih zadrug. Že obstoječim delovnim zadrugam in ekonomijam pa vaški frontni odbori niso nudili skoro nikake pomoči v njihovih težavah in ni zato nič čudnega, da mnoge zadruge in ekonomije v celjskem okraju res niso mogle dati zgleda privatnemu sektorju.

Skrajno malomarne so se pokazale nekatere frontne organizacije tudi pri uničevanju in preprečenju ameriškega kaparja, ki se je že naselil v področje celjskega okraja in so po njem ogroženi že sektorji Zalec, Laško, Vojnik in Grobelno. Razni KLO bi morali opraviti škropljenje približno 80.000 sadnih dreves, toda se le delno izvršili naloge. Krajevni ljudski odbori Zalec, Debro-Kuretno, Nova cerkev in še nekateri drugi pa sploh niso dvignili benzinskih bonov za pogonsko kurivo pri škropljenju in jih pustili zapasti.

Izmed gospodarsko političnih nalog je tovariš Mrevlje omenil drugo ljudsko posojilo, kjer so mnoge frontne organizacije z vpisom samim že zaključile svoje delo, niso pa poskrbele, da bi obvezniki vpisane vsote tudi resno odplačevali. Celjski okraj ima še okrog 6 milijonov zaostanka pri vplačilih. Mnoga vpisna mesta še sploh niso dvignila obveznice za zadnje mesece, kljub temu, da vedo, da vplačila zapadejo koncem tega meseca.

Osvobodilna fronta okraja Celje-okolica tudi ne more govoriti o posebnih uspehih pri gradnji zadrugnih domov. Obstojajo pa vse materialne možnosti, da se to leto spravi pod

streho vsaj 10 zadrugnih domov, če bo Fronta znala pravilno prijeti za delo in poiskati iz lokalnih virov manjkajoči material.

Tekmovanje za 10. obletnico OF še tudi ni rodilo kakih posebnih uspehov, ker je bilo precej šablonsko. Fronta bo morala v tem drugem obdobju tekmovanja bolj razgibati teren in poskrbeti za skupinsko tekmovanje, ki ga doslej ni bilo opaziti.

Diskusija na referat tovariša Mrevljeta se je vrtela predvsem okrog odkupov in je spet pokazala, da so obveznosti do države izpolnili mali in srednji kmetje, medtem ko so se večji kmetje še vedno hoteli izmakniti. Iz nekaterih izvajanj odbornikov je bilo očitno, da so oni v marsikaterem slučaju že sami zapadli oportunitizmu in kmečkemu konservativizmu — zlasti glede odkupov.

Razpravo sta zelo poživila in izpopolnila sekretar IO OF Slovenije tov. Primož Franc in tovariš Bobovnik, predsednik OLO Celje-okolica. Tovariš Primož je predvsem poudarjal važnost političnega dela frontovcev na vasi. Politični dogodki v svetu zelo zanimajo našega delavca in kmeta. Fronta mora biti tista, ki bo kmeta prva poučila o mednarodnem političnem položaju, da ne bo ta iskal pojasnila pri nasprotnikih in zavirah socializma. Frontovci radi pozabljajo, da so oni v vasi poklicani, da stalno informirajo ljudi o dogodkih, ki jih najbolj razburjajo. Mora pa Fronta tudi upoštevati javno mnenje, da se bo

**Če frontni odbor ve kaj
je njegova naloga**

V preteklem letu ni bilo med ljudmi na Prevorju pravega zadovoljstva. Vedno si slisal razne pritožbe, ki so prav v zadnjem času prihajale še bolj do izraza. Tudi frontna organizacija na Prevorju je bila do pred kratkim ena med najslabšimi v okraju. Na katerem koli področju, povsod so bili na Prevorju med slabimi. Zato bi nekdo, ki ne pozna razmer, pomislil, da so ljudje slabi, da nočejo sodelovati in pomagati pri raznih političnih in gospodarskih akcijah. Pa ni tako!

Prevorje je hribovska vas na Kozjanskem. Vsled slabih prometnih zvez in ker je precej oddaljeno od Celja, se aktivist tam ne zaustavlja tako pogosto kot po drugih krajih v okraju. Pomoč okrajnega odbora že od osvoboditve sem je bila premajhna in odborniki, prepuščeni sami sebi, so gospodarili po svoje, kakor se jim je pač zdelo. Prepričevanja in pojasnjevanja je bilo malo, več pa je bilo zato nepravilnih in dostikrat nepravilnih razrezov, kar je pri volivcih zbujało nezaupanje in jezo.

V zadnjem času so se pa stvari na Prevorju nekoliko izpremenile. Novo-

znala pravočasno in pravilno oborožiti z resničnim in pravilnim objasnjevanjem. Najvažnejše je — zlasti pri reševanju gospodarskih nalog na vasi, da se Fronta tesno poveže s KLO ter skupno z odborniki pravično presoja obremenitve in razreze planov. Niso osamljeni primeri, da Fronta na vasi sploh ne ve, kaj dela KLO. Če bo Fronta v celjskem okraju enkrat odpravila to osnovno napako, lahko pričakujemo, da bo okraj brez odkupnih ekip lahko zadovoljivo rešil vse gospodarske in politične naloge.

Novoizvoljeni odborniki Osvobodilne fronte za okraj Celje-okolica so na tej svoji prvi seji ob zaključku sprejeli vrsto važnih sklepov. Frontne organizacije bodo v tem letu nenehno tolmačile ljudstvu politične in gospodarske dogodke doma in v svetu. Sodelovale bodo tesno s KLO in jim pomagale pri reševanju vseh gospodarskih nalog. Vaški frontni odbori bodo sodelovali pri ustanavljanju novih KDZ in pri utrjevanju starih. Pri predstojajočih občnih zbiorih zadrug bo Fronta poskrbela, da bodo prišli v upravne odbore najboljše zadržniki. Podprli bodo akcijo za škropljenje sadnega drevja, iztirjali ljudsko posojilo, organizirali potrošniške svete v vseh trgovinah, poživili tekmovanje za 10. obletnico OF, osnovali rdeče frontne kottičke povsod, kjer obstojajo za to možnosti, poskrbeli, da bodo KLO uredili volivne imenike, poživili frontni študij, utrdili ljudske nšpekcije in pomagali pri sečnji lesa.

izvoljeni vaški odbori Fronte so te stvari prav dobro videli, ker se zavdajo svoje vloge in odgovornosti pred svojimi volivci. Zato so sklicali preteklo nedeljo zbor volivcev, katerega se je udeležilo nad 150 volivcev. Volivci so na tem zboru pretresli celotno delo KLO in posameznih poverjenikov ter ugotovili niz nepravilnosti. Udarili so tudi po precej premožnem kmetu iz Plešivca, ki je pustil velik del travnika nepokošenega, da sedaj trava gnije pod snegom. Nekaj kmetov iz Zegra ga je zaprosilo, naj travnik odstopi njim, da ga pokosijo, ker jim primanjkuje krme za živino. On jih je pa odslovil ter rekel, da ne da krme nobenemu ter da raje vidi, da se gnije nepokošena.

Na zboru so volivci tudi iznašli, da so člani izvršnega odbora uganjali protekcionizmo. Sorodniki odbornika Skale Stankota niso imeli toliko oddaje, v nekaterih pridelkih celo nič, kot drugi kmetje, ki so gospodarsko šibkejši. Pri oddaji fizola je bilo za jetih samo polovica kmečkih gospodarstev. Plan so delali šablonsko po seznamu, ne pa po gospodarski moči in mnogi kmetje, ki bi po gospodarski moči morali fizol oddati, niso bili sploh obremenjeni. Poverjenika za kmetijstvo in odkupe so volivci zaradi vseh teh nepravilnosti ostro obsojali. Na zboru so tudi ugotovili, da tudi vsi sestanki, ki so jih do sedaj sklicovali, niso bili demokratični radi tega, ker ni smel nihče razpravljati o problemih ki so jih težili. Mnogokrat se je tudi dogajalo, da se KLO ni držal sklepov, ki jih je sam na seji sprejel, temveč so te sklepe naknadno po svoje popravičili.

Ravno tako je dosti napak v odkupnih planih za l. 1951 ter bo še dosti dela za ljudsko inšpekcijo, katere pa sedaj še nima potrebnega zaleta. Zbor volivcev je za vse te nepravilnosti razrešil dolžnosti poverjenika za kmetijstvo in odkupe Mencin Franca in poverjenika za komunalno dejavnost Skale Stanka. Na njihovo mesto so predlagali nove kandidate. Iz zbora so volivci odhajali zadovoljni in trdno prepričani, da se bo delo, izboljšalo, vsled večjega sodelovanja z ljudmi, kar je edino možno le, če frontni odbor ve, kaj je njegova naloga.

c-a

**Kaj je z novim
slopjem za gimnazi-
jo na Vranskem**

Že dalj časa pripovedujejo na Vranskem, da je Krajevni odbor zamenjal Podgrad za Mladinski dom na Vranskem, kamor bi se morala vseliti nižja gimnazija in internat. Internat bi bil še posebno potreben zdaj pozimi, ko morajo mnogi otroci hoditi v šolo 10 do 18 km daleč, kar jih zelo utrjuje.

Zakaj odlašajo z vselitvijo, bi radi na Vranskem vedeli, baje je temu kriva samo neka pumpa? Vsaj tako se čuje govoriti.

D. F.

**V šoštanskem okraju
so kaznovali kmete, ki
so zavirali prevoz lesa**

Potek gozdne in lesne proizvodnje v šoštanskem okraju je razmeroma dober. Mali in srednji kmetje so svoje obveznosti z malimi izjemami v celoti izpolnili, le nekateri večji kmetje zavlačujejo s planskim posekom lesa. Proti takšnim kmetom so bili potrebni administrativni ukrepi ter bo v bodoče potrebno podvzeti proti takšnim spekulantom še ostrejša mere. V splošnem je bila izgotovitev plana uspešna tam, kjer so bili KLO tesno povezani s KZ in njeni lesnimi odseki. So pa tudi KLO, kateri niso pokazali pravičnega razumevanja za izvajanje gozdarskega plana v l. 1950. Zlasti slab odnos do izpolnjevanja plana imajo v Lučah, kjer je posek nezadosten, lesni odsek KZ pa nima niti pregleda o izvršitvi plana. Slaba lesna odseka KZ sta tudi v Bočni in Ljubiji. Nič boljši odnos do izpolnjevanja gozdarskega plana nimajo tudi v Florjanu in Lekovici.

Z ozirom na težavne terenske prilike, zlasti zaradi slabih gozdnih poti, je plan oddaje za leto 1950 nezadovoljiv. Vendar bi stanje v šoštanskem okraju bilo bolje, če bi se vozniki bolj odzivali prevažanju lesa. Proti voznikom ki niso v lanskem letu izpolnjevali plana prevoza lesa je bil uveden kazenski postopek. Največ takih voznikov je bilo kaznovano z denarnimi kaznimi od 5.000 do 20.000 din. V težjih primerih so bili nekateri kmetje kaznovani tudi na zaplemo konj in vprege. To se je zgodilo kmetu Francu Čretniku iz Otoka, Ivanu Stručniku iz Šmartnega ob Dreti, Jožetu Stručniku iz Bočne in Antonu Mateku iz Otoka, kateri se niso hoteli vključiti v planski prevoz lesa niti na odločbe okraja. Te kazni naj bodo za vzgled vsem voznikom šoštanskega okraja, ki bi se hoteli namenoma kršiti in omalovaževati uredbo o obveznem prevozu lesa. Dobro so potekale gozdarske naloge v KLO Nazarje, Šmartno ob Dreti, Novi Stifiti in Radmirju, kar je dokaz delavnosti lesnih odsekov in pravičnega sodelovanja med KLO in KZ.

Po gozdovih šoštanskega okraja so še velike zaloge izdelanih lesnih mas raznih asortimentov. Ves ta les se sedaj spravlja po drhah in gozdnih poteh ter bo ob ugodnem zimskem vremenu tekom enega meseca pripravljen za odvoz. Zato je v šoštanskem okraju nujno potrebno, da krajevni ljudski odbori in kmetijske zadruge ukrepejo vse potrebno, da ne bo ostal v gozdu niti en komad izdelanega lesa. V kolikor pa dopušča vreme naj krajevni ljudski odbori in kmetijske zadruge organizirajo sečnjo za 1951 leto, posebno tam, kjer bi lahko izkoristili že ugodno zimsko spravilo.

Gozdarski plan v šoštanskem okraju je že razdeljen na posamezna kmečka gospodarstva, naloga okraja pa je sedaj, da zainteresira kmetovalce, da svoje gozdarske obveznosti izvršijo v zimskem času, ki je za takšna dela najbolj prikladen. Na ta način bo kmečka delovna sila v poletnih in jesenskih mesecih sproščena za ostala kmečka dela. Krajevni ljudski odbori bodo morali v bodoče polagati več pozornosti ureditvi zanamernih gozdnih komunikacij, ki so velika ovira v izvajanju gozdarskega plana.

L. F.

**Frontovci iz Zgornje
Ložnice izpolnjujejo
svoje obljube**

Med vsemi vaškimi odbori Krajevnega OF odbora Zalec se po svojem delu najbolj odlikuje OF odbor na Zgornji Ložnici.

Uredili so si frontni kottiček, kjer imajo radio prejemnik in knjižnico. Sestanke imajo štirinajstredne. Na te sestanke prihajajo tudi člani ostalih množičnih organizacij. Članarino so si povišali na 7 din na člana. V tej vasi je vključeno v članstvo 90% vseh volilnih upravičencev. Volitve v OF obore so se vsi člani te organizacije udeležili. OF odbor je letos za Novoletno jelko zbral sredstva in poskrbel da je bilo 170 pionirjev obdarovanih. Poleg tega je vaški odbor v letu 1950 prispeval 550 udarniških ur pri gradnji ceste nad opekarno in pri kopanju kanalizacije. Organizirali so tudi šahovski krožek.

Tudi pri gospodarskih vprašanjih so frontovci Zgornje Ložnice veliko naredili. Sodelovali so pri realizaciji odkupov in organizirali čiščenje in škropljenje sadnega drevja na ekonomiji.

Tako tekmujejo frontovci iz Zgornje Ložnice na čast 10. letnice ustanovitve Osvobodilne Fronte.

Kako delajo organizacije Zveze borcev v okraju Celje-okolica

Zadnje čase se je delo po posameznih krajevnih organizacijah malo poživelo. Iz tega se vidi, da krajevnice zveze pravilno razumejo pomen kongresa ZB, ki je tik pred nami. Vidi se, da so delegati pravilno razumeli sprejete sklepe na zadnjem okrajnem zboru ZB. Eden od sklepov je bil — razširitev organizacije ZB.

Zelo zadovoljivo je to nalogo izvršil KO ZB v Jurklostru, kjer so samo v mesecu decembru in začetku januarja sprejeli v organizacijo 87 novih članov. Iz tega se vidi, da tamkajšnji odbor pravilno gleda na razširitev organizacije ZB. Slab primer pa nam nudi KO ZB v Braslovčah, kjer ima Zveza že dalje časa samo 76 članov. Ne zanimajo se, kako bodo razširili in povečali svoje vrste, čeprav imajo dosti ljudi, ki imajo vse pogoje, da postanejo člani ZB, posebno v vasi Dobrovlje, kjer je vsak aktivno sodeloval v NOB. Isto velja tudi za KO ZB Sv. Jurij ob Taboru. Sv. Pavel pri Prebodu in v splošnem za vse organizacije na Kozjanskem. Naloga KO ZB je, da čimprej zaključi sprejem novih članov, ker je zaželeno, da bi sprejem novih članov zaključili že do republiškega kongresa, ki bo konec tega meseca.

Nekatere organizacije se vse premalo zanimajo za svoje člane, ne brigajo se ali imajo vsi člani legitimacije in značke. V Škofji vasi in Gotovljah imajo člani izpisane legitimacije na OOBZ že več mesecev, a ni človeka, ki bi prišel ponje.

Najboljše organizacije v okraju so v Rečici, Grižah, Zalcu, Vitanju, Štorkah in Jurklostru. Pri teh zvezah se redno vršijo seje odborov, množični sestanki, razširjajo organizacijo in sodelujejo pri kulturno prosvetnem delu. Zelo slabe pa so organizacije v Galiciji, Trnavi, Št. Andražu, čeprav imajo vse pogoje, da bi bile lahko najboljše.

Naše organizacije so dobile naloge, da zberejo vse življenjepisne padlih borcev in ostalih žrtev fašističnega terorja, pa so nekatere organizacije to častno nalogo prepustile drugim, kar je popolnoma nepravilno. So tudi primeri, da se še k temu delu sploh ni pristopilo, čeprav bi življenjepisni morali biti gotovi do 1. januarja 1951.

Ali bodo na Vranskem dobili obljubljeni kino

Že leta 1949 je krajevni odbor podpisal pogodbo s Komitetom za kinematografijo v Ljubljani za dobavo kinoaparature. Komitet je postavil tudi pogoje, kako se mora urediti dvorana za kino. Prosvetni dom je last kmetijske zadruge ki je investirala veliko denarja za ureditev dvorane, zavedajoč se pomena kina za kulturni razvoj na Vranskem. Tudi izkušenega kinooperaterja že imajo, saj je obiskoval strokovni tečaj v Ljubljani. Kabina in vsa električna napeljava je že tudi pripravljena.

Vendar, kljub raznim intervencijam na Vranskem še niso dobili kinoaparature. Na Vranskem bi radi vedeli, kaj misli o tem Komitet za kinematografijo Slovenije in zakaj ne dodeli že leta 1949 obljubljeni kinoaparature.

Ker vemo, da ima prav organizacija ZB veliko nalogo, da očuva tradicije NOB, da še nadalje vzgaja državljane, jih uči braniti svojo domovino, da skrbi za partizanske vdove, invalide, otroke padlih borcev, jim pomaga pri ureditvi pokojnin itd., vidi mo, da je organizacija ZB v okraju Celje-okolica v tem pogledu napravila nekaj, a še dosti premalo.

Ako bo organizacija ZB pravilno razumela svoje naloge, bo z majhnim trudom opravljeno veliko dela, ki bo res zgodovinskega pomena.

Za norca jih je imela

Usluženka matičnega urada v Mozirju Fani Pečnik, bi morala začeti s popisom podatkov za izdajanje osebnih izkaznic na Krajevnem ljudskem odboru Nazarje v torek 2. januarja. Že jutraj ob pol osmih je skupina ljudi čakala v pisarni KLO, toda Pečnikove ni bilo. Ves dan so prihajali ljudje radi popisa, med katerimi je bila tudi šestdesetletna Marija Dobnik iz Zavodice nad Mozirjem in dvainosemdesetletni Anton Žlabornik iz Nazarja. Marija Pečnik je prišla iz oddaljene hribovske vasice vsa bolna in z berglami, medtem ko uslužbenke iz

Sadje, kot važno hranilno sredstvo, je pomembno za porabo doma, kakor visoko vredno in devizno izvozno blago, ker so zlasti naša štajerska jabolka, zelo visoko cenjena. Opažamo pa, da naši sadjarji, posebno pridelovalni kvalitetnega sadja posvečajo vse premalo pozornosti.

Vedno večjo škodo, ki nastaja v naših sadovnjakih povzroča ameriški kapar. Vsak zaveden sadjar se s skrbjo sprašuje, kam vodi naše sadjarstvo, ponos naše domovine in vir tako lepih dohodkov, uničevalno delo tega

matičnega urada v Nazarju ves dan ni bilo.

Isto je bilo naslednji dan. Zopet je večja skupina ljudi zaman čakala na Pečnikovo. Šele na posredovanje ljudske milice v Nazarju je Pečnikova začela s popisom v Nazarju v četrtek 4. januarja. Izgovarjala se je, da je morala izpolnjevati neke obrazce. Toda takšen izgovor je jalov, ker bi lahko obrazce izpolnila v nedeljo ali pa v ponedeljek, ne pa da je imela za norce prebivalce v Nazarju. Odnos Fanike Pečnikove do ljudi, predvsem do starejših, je vse graje vreden.

Pišejo nam iz Braslovč

Ponekod so končno prišli tako daleč, da so čutili, kako potrebno je, da ima vsaka vas in vsak kraj dopisnika za časopise. V Braslovčah in Vranskem so to zelo lepo uredili. Izbrali so tovariše, ki bodo kolikor toliko redno sporočali našemu listu novice iz tamkajšnjih krajev. Bilo bi poželjno, da bi tudi druge frontne organizacije ukrenile enak korak in tako široko javnost obveščale o uspehih in pomankljivostih dela, posebno sedaj v tekmovalstvu na čast desetletnice OF.

Uredništvo

V Braslovčah se posebno v zadnjem času mnogo dela na kulturno-prosvetnem polju, pri fizikulturi v šoli itd. Ker pa nihče ni poslal poročil je izgledalo, kakor da bi vse javno delo v kraju počivalo. Zato je bilo na okrajnih forumih precej kritike in to upravičeno. Saj niso bili ti forumi obveščeni o pravem stanju dela v Braslovčah. Vsekakor je res, da delo marsikje šepa in da so povzročile separatistične težnje v posameznih množičnih organizacijah precejšnjo mrtvilo, na drugi strani pa lahko zaznamujemo v Braslovčah lepe uspehe, kar smo razvideli iz poročil na rednih letnih skupščinah. Posebno zaslužno je bilo TD, ki je pod vodstvom predsednika tov. Rojnik Zane-ta in tajnika tov. Dernač Ivana, najbolj pa zelo agilnega načelnika tov. Rovšnik Franceta delovalo odlično. O poteku redne letne skupščine bomo še poročali.

KUD »Slavka Slandra« lahko istotako beleži lepe uspehe, čeprav je moral predsednik tov. Baš Nande vršiti tri funkcije hkrati, ker so mu funkcije odgovorile. Kot navdušenemu igralcu in režiserju se mu je pa kljub temu posrečilo, da je dramski odsek lepo napredoval in nudil domači-

nom mnogo zdravega razvedrila. Knjižnica KUD-a pa ima pod vodstvom svojih knjižničark tov. Turnšek Marice in Počaj Nežke že svoj sloves. Zamanje za knjižnico je veliko in ob določenih dnevih je čitalnica polna izposojevalcev.

Zelo agilna je tudi AFŽ, ki je po posredovanju svoje predsednice tov. Donko Ane povsod s svojim članstvom na mestu tam, kjer jo javnost potrebuje. O tem znajo mnogo povedati vse naše množične organizacije, katerim je AFŽ priskočila na pomoč.

Na roditeljskem sestanku meseca decembra 1950 so starši s sodelovanjem KLO, OF in vseh drugih organizacij ustanovili pionirski svet, ki že prav pridno deluje. Posamezne sekcije pionirskega odreda »Franca Brinovca« so prevzeli funkcije množičnih organizacij kakor OF, KUD, TD itd. Vse te sekcije so že aktivno na delu. O delu PS bomo poročali posebej.

V okviru OF organiziramo tekmovalne v čast desetletnice ustanovitve OF. Kot prvi so se priključili učitelji in pionirji. Njim bodo sledile v kratkem vse druge organizacije pa tudi KLO, ki kaže mnogo smisla za napredek kraja.

Skupnim uspehom in ugledu kraja je pa najbolj škodovalo pomankanje povezave med posameznimi organizacijami in funkcionarji. Zato so vsi prizadeti na skupnem sestanku sklenili, da bodo odslej z združenimi močmi in v najlepšem sožitju sodelovali pri reševanju vseh krajevnih problemov. Sklenjeno je bilo tudi, da se bomo borili proti vsakemu separatizmu v organizacijah, predvsem pa odložili v korist skupnih uspehov vse osebne spore. Silvestrovanje KUD-a, ki je uspelo prav dobro in pri katerem so

škodljivca. Celokupna škoda, ki nam jo letno povzroča kapar na sadnem drevju, znaša letno več desetnih milijonov dinarjev. Ameriški kapar se je močno razpasel v vseh naših sadjarjskih okoliših in se širi v vedno večjem obsegu. To stanje je običajno ovira naš izvoz sadja, ki lahko pride v kratkem času do polne zapore, če ne bomo resno zgrabili in kaparja zavezili dokler je še čas — zamujeno popravljati se več ne da. Kot svarilo resne nevarnosti nam je lahko katastrofa sosednjega krškega okraja, ko se mora že v tej zimi posekati vsled propada in uničenja po kaparju nad pol milijona, najrodnejših sadnih dreves.

Izkušnje so pokazale, da je kaparja silno težko popolnoma zatreti, kjer se močno razpase. Lahko pa ga tako omejimo, da ni več nevaren za samo drevo in da je promet s sadjem še mogoč. To pa dosežemo z rednim in temeljitim čiščenjem in škropljenjem sadnega drevja. Dosedanji le individualni način zatiranja kaparja ni in ne bo dal zaželenih rezultatov. Vsakemu zavednemu sadjarju mora biti danes jasno, da je uspeh le takrat zajamčen, če se škropljenje izvaja množično na celotnem okuženem področju, kakor tudi na sosednjih. Nikakor ne

smemo dopuščati na okuženem področju male nepoškodovane oaze. S tem se raznese okužba takoj na je brezuspešno.

Pri današnjem pomankanju zadostnega števila sadnih škroplilnic je nujno potrebno, da takoj vsako motorno kakor tudi prevozno in nahrbtno škroplilnico čim bolj ter polno izkoristimo. Dolžnost vsakega krajevnega ljudskega odbora je, da na svojem področju mobilizira sleherno škroplilnico in jo vključi v akcijo škropljenja sadnega drevja. Vsak KLO je dolžan, da organizira v ta namen škroplilno ekipo, ki pod nadzorstvom posebnega odgovornega vodje izvrši zimsko škropljenje sadnega drevja na svojem območju.

Da bomo letošnje zimsko škropljenje in čiščenje sadovnjakov izvršili čim popolneje, moramo z akcijo pričeti takoj. Izkoristimo sedanji nalašč za to primerni zimski čas, nikar ne odlašajmo z nalogo do spomladi, ko bo prišla setev in druga spomladna dela. Če nastopi spomladi slabo vreme, vetrovi, deževje itd., bo izvršitev te akcije popolnoma onemogočena.

Sadjarji, očistimo in pripravimo svoje sadovnjake, čas škropljenja je tu! Sodelujmo vsi v škropljenju ekipah, ki rešujejo naše sadovnjake! S čim masovnejšim sodelovanjem vseh sadjarjev v škroplilni akciji, ter s polno podporo ljudskih odborov, bomo omejili tega najnevarnejšega uničevalca našega sadnega drevja in s tem koristili največ sami sebi kakor tudi skupnosti pri skupnih gospodarskih naporih za dopolnitev petletnega plana.

MODERNA UGANKA

Prvi: Čuj, Ugani, kaj naj storijo Čehi, če v Sovjetski zvezi pada dež?

Drugi: I kaj neki? Prosit morajo za lepo vreme.

Prvi: Beži, beži. Iz solidarnosti morajo hoditi pod odprtimi dežniki.

M. C.

Slabo zavarovanje železniških prehodov lahko terja velike žrtve

Nekateri železniški prehodi so zelo slabo zavarovani. Značilen primer je železniški prehod na mariborski progi, kjer vodi čez prago cesta s Teharske ceste v Čret. Čuvajnica je oddaljena od zapornice nekaj sto metrov. Spuščanje in dviganje teh zapornic je silno površno. Včasih po cele ure ne odpro zapornice, dasiravno ni nobenega prometa. V takih slučajih so ljudje prisiljeni plezati izpod zapornice, kajti redki so danes ljudje, ki bi imeli čas čakati ure in ure na cesti. Dostikrat se primeri, da mora čakati vozilo, kdaj se bodo zapornice dvignile. Izguba časa je danes nenaдомestljiva.

Nasprotno pa se včasih zgodi, da po železniški prihrumi vlak, a zapornice so dvignjene, medtem ko so ponoči vselej zaprte, dokler se ne zdani. V takem slučaju bi bilo bolje če bi zapornice sploh ne bi bilo, ker bi pač vsak pešec ali voznik sam odgovarjal za morebitno nesrečo. Neprimerno varnejše je, če se človek čuva sam, kot pa da se zanaša na budnost ču-

vaja v oddaljeni čuvajnici.

Pred meseci je prišel na tračnice voznik s konji ravno v momentu, ko so se zapornice zaprle. V strahu je voznik pogljal nazaj v jarek. Konji so se ubili a — voz je bil polomljen.

Pred dnevi pa je pod vlak prišel na istem mestu delavec. Mudilo se mu je na delo, zato je splezal izpod zapornice takoj ko je mimo njega odpeljal vlak. Reče seveda ni slutil, da je v nasprotno smer pripeljal drug vlak, ki ga ni videl in zgodila se je nesreča. Delavca so jutraj našli v jarku in ga težko poškodovanega odnesli v bolnišnico. Največ je seveda sam kriv, toda ne popolnoma. Ljudje pravijo: »Navada je železna srajca«. Delavec je bil pač navajen, da je moral vedno pod zapornicami na drugo stran, če ni hotel čakati celo večnost pred zapornicami in zamuditi službo. Nedvomno bi delavec mirno počakal, če bi vedel, da bo čuvaj, takoj ko bo praga prosta, dvignil zapornice.

Tu je treba nekaj ukreniti, da ne bo še več nesreč.

OSVOBODITEV iz „Starega piskra“

Kakor večnost so se vlekle minute, bile so dolge ko ure, in iz cerkvenega zvonika Marljane cerkve se nikakor ni hotel oglasiti znak, da je napočel čas zadnjega dejanja akcije. Vso dolgo dobo so ali stali ali pa posedali za belelemiti kostanji, kateri so jim nudili s sencami še dokaj dobro skrivališče. Steli so število patrolj, ki so koracale le po nekaj metrov mimo njih, ne da bi jih opazile. Sicer pa — kdo od članov teh patrolj, odnosno kdo od meščanov Celja bi si mislil, da se nahajajo partizani tako blizu. Po polnoči je postajalo patroliranje Nemcev vedno redkeje. Ob eni po polnoči je šla zadnja mimo njih.

Sestorica se je zbrala ob ograji Glazije, kjer je bilo najbolj temno in dokončno izdelala načrt. Dogovorili so se ponovno glede javk, kjer se v primeru neuspeha podviga snidejo in akcijo ponovijo. Sklenili so namreč, da se mora akcija na vsak način izvršiti, pa četudi pride v »Stari piskra« le en član. Že med potjo so si postavili lepo število javk, da se ob morebitnem razbitju četice ponovno snidejo. Tako so imeli javke vzdolž vse poti in te so si postavljali kar sproti. Tako so si postavili zadnjo na zadnji strani Glazije.

Ceprav so bili trdno odločeni, da akcijo na vsak način izvrše, so se jim vendar v glavah porajale misli na neuspeh. Tolažili so se z odločno besedico »mora uspeti«, katera je tudi zmaga.

Ponovno je udarila ura v zvoniku Marljane cerkve. Bilo je tri četrti na dve. Vseh se je poačila nekaka nervoznost in neučakanost. Zadnje minute so pa bile kot večnost. Končno! Samo osem minut manjka še do dvih. Zarko se v čudnem in smešnem razporedu izžusti odločno besedo: »gremo«. Četita trga iz teme. Odločno so krenili čez

zidani mostiček Ljubljanske ceste k jetnišnici. Kar po sredi ceste so jo mahali. Zarko, v uniformi nemškega gefrajterja spredaj, zraven njega kot gestapovec z brzostrelko preko rame Nande, nekaj korakov za njima Očka, Ivo in Boris, s spuščeni glavami globoko na prsa, ki so predstavljali uje partizane, za njimi pa je hitril korakov mahal z naperjenim samokresom Brus, tudi v uniformi nemškega vojaka. S pritajenim glasom je priganjal »bandite« k hitrejšemu koraku. Bistre oči vseh pa so švigale levo in desno, da čimprej opazijo pretečo nevarnost in prehitijo morebitnega napadalca. Nikogar ni bilo. Razumljivo je, da so tudi

»ujeti partizani« skrivali naperjeno orožje pod plašč. Že so napravili prvi ovinek in krenili po Gregorčičevi ulici mimo Sernečeve hiše pred bencinsko črpalko v Vodnikovo ulico. Samotno so odmevali koraki okovanih čevljev sestorce v megleno in pusto noč. Pri šoli šolskih sester v Vodnikovi ulici je stala nemška straža. Le nekaj metrov so imeli še do nje. Pričakovali so, da jih bo straža zaustavila. Toda ničesar se ni zgodilo. Stražar se je umaknil s ceste nekam v notranjost, tako da ga pozneje sploh niso videli. Zarko je nekoliko podzavestno zadrževal sicer odločni korak.

Že so pod starim drevesom divjega rožiča pri Gledališču. Se trenutek in že so smuknili mimo Obrtnega doma v Ozko ulico ter se v nekaj trenutkih

pojavi na Trgu mučnikov. Že od daleč so zagledali paznika Grada z ročno svetilko v roki, ki jih je pričakoval. Tudi on je bil sila nestrpen in je jedva dočakal, da so prišli.

Se trenutek in že so stali pred železnimi vrati »Starega piskra«. Hitro so se razporedili. Zarko, ki zna nemški, ostane spodaj, v primeru nevarnosti bo ukrepal, kakor bodo zahtevale prilike. Posebno pozornost je moral posvetiti telefonu, ker je gestapo, odnosno dežurna telefonistka vsake četrt ure klicali zapore zaradi kontrole. Prvega paznika Slovenca Dosedlo so neprijetno presenetili in ga zbudili že razoroženega iz prijetnega spanja. Močno je jadikoval, vendar se je takoj podal na pomoč pazniku Gradu pri odklepanju celice. Paznik Grad je peljal partizane po sobah ostalih paznikov, ki se sploh niso znašli in nikakor niso doumeli, da so partizani resnično tu. Mislili so, da senjajo. Razoročeno delo z njimi ni povzročalo nobene neprijetnosti. Dogodek pa, ki se je vršil v sobi šefa jetnišnice, je treba posebej navesti. Paznik Grad je pokazal Borisu in Brusu, v kateri sobi spi šef jetnišnice. Takoj sta bila v sobi in ga z gromovitim »Hände hoch!« zbudila iz sladkega sna. Gospod šef je kakor obseden planil kvišku in se že v naslednjem trenutku zopet zgrudil na mehko posteljo. Trajalo je nekaj trenutkov, preden si je ta krvnik nekoliko opomogel. Was wa-s ist eigentlich los? je jadikoval. »Die Partisanen sind hier!« je bil jasen in kratek odgovor. Was, was Partisaanen? Ja, mein Gott, wie ist das möglich? Kruzifiks — so eine Überraschung! Paaartisaanen? Ko pa je bilo omenjenima tovarišema tega jadikovanja in »krucifiksanja« dovolj, sta ga enostavno potegnili iz postelje, pri tem pa se je tresel kot šiba na vodi. »Kann ich noch die Hosen anziehen?« je s strahom in proseče vprašal. Razume se, da sta mu naša tovariša

tudi dovolila, kajti ne spodobi se, da bi šef take klavnice brez hlače tekal okrog. Ko je bila tudi ta komedija pri kraju, sta ga vprašala po orožju. »Dort hengt meine Pistole«, je z nepopisnim strahom odgovoril. Seveda je bil tovariš Brus takoj pri obešaniku ter si z največjo naglico opasal, krasno pištolo, pri tem pa je vprašal: »Ist das alles?« »Dort ist noch«, je odgovoril. V tistem trenutku pa že plane Boris k omari, katero je pokazal do smrti preplašeni šef. Hitro je je odprl in nasproti sta se mu zasvetili dve popolnoma novi brzostrelki zadnjega modela. Eno si je takoj osvojil Brus, kajti ta jo je že v ta namen primahal z izposojenim samokresom v mesto, drugo pa je dobil tovariš Grad. To vse se je odigralo v dobrih petih minutah. In ko je gospod šef že oblekel hlače, katere mu pa tudi niso nudile nobene pomoči, sta ga tovariša odgnala v sosednjo sobo, kjer so že bili v kotu zbrani vsi ostali pazniki, štirinajst po številu. Seveda popolnoma razoroženi in z dvignjenimi rokami. Se pred nekaj trenutki slavnega šefa jetnišnice so priključili tej pisani, njemu enaki družbi. Tovariš Ivo jih je s svojo brzostrelko dobro držal v šahu vse čas poteka akcije. Ura je tekla. Naši tovariši so morali zelo hiteti, če so hoteli doseči to, kar so želeli. V jetnišnici sami ni bilo več nevarnosti, pač pa je obstajala velika nevarnost, da jih napadejo od zunaj. Kljub temu, da je Zarko spretno dajal informacije na telefonska vprašanja, je obstajala možnost presenečenja. Vsak trenutek je bil zaradi tega dragocen. Začelo se je glavno delo: odpiranje celic. Pri tem pa so naleteli na čudno težkočo. Da bodo Nemci odvedli naslednje jutro osemdeset na smrt obsojenih v Maribor, je vedel vsakdo v jetnišnici. Da pa bodo partizani jetnike osvobodili, ni slutil nihče, kaj šele vedel. Edino Gradu je bilo to znano. (Dalje)

Sestorica, ki je izvedla osvoboditev. Od leve na desno: Zarko-Riko Presinger, ki je vodil vso akcijo, Nande-Nande Klančičar, Očka-Jože Zelinka, Brus-Gaber Jote, Boris-Dominik Lebič, Ivo-Ivo Grobelnik

KULTURNI PREGLED „SAVINJSKEGA VESTNIKA“

Dickensov „CVRČEK ZA PEČJO“

na vranskem odru

Po dolgem času so bili Vrančani deležni težko pričakovane odrske prireditve. Vranski igralci so to pot pripravili Dickensovo igrjo »Cvrček za pečjo«, katero so zaigrali prvič na Silvestrov večer.

Nastopajoči so nam znani že s prejšnjih prireditev, razen nekaterih novih igralcev, ki so s tem delom nastopili prvič na odru. S temi novimi člani se bo igralski kolektiv razširil, tako, da ne bo več moreče skrb za igralce.

Glavno vlogo Dode je režiser poveril Cukalovi, kateri je v prvem dejanju ponagajala malenkostna trema, pozneje pa se je te nadlegje otresla in zaigrala bolj sproščeno. Za v bodoče se bo morala malo bolj živeti, kar je naposled tudi stvar režiserja samega.

Galeba je podal Babnikar, kateremu vloga na splošno ni ležala, dasiravno je že poznan igralec na amaterskem odru. On je priznan komik in ni čudno, če je publiko zagal na smeh, kadar je veselje bilo najmanj poželjno.

Galebovo slepo hčero Berto je igrala Juhartova, ki je svojo težko vlogo dobro izpeljala že zaradi tega, ker je svojo vlogo zaigrala z notranjim življenjem. Z Juhartovo je igralski kolektiv veliko pridobil.

Džona je podal Jurak, star in skušen diletantski igralec, ki zaupa vase. Če bi dialog z ženo Dodo podal nekoliko počasneje in bolj globoko, bi bila njegova igra v tem okolju neoporečna.

Košena je predstavil Edvarda zelo dobro. Škoda, da je bil tokrat njegov poslovinni nastop.

Lazar bi v vlogi Tekletona bil lahko bolj zadovoljil, če bi se odvalil pretiranega karikiranja in nepotrebne gestikulacije.

Vloga Maže je z nekoliko treme podala Groblerjeva, sproščeno in odgovarjajoče pa je njeno mater zaigrala Kladnikova.

Ob koncu je treba omeniti tudi režiserja, ki bi moral priložiti svojemu trudu še skrb za lepšo izgovorjavo in čistost odrskega jezika. Angleži ne govorijo svoje materinščine v savinjskem narečju. To osnovno napako vseh amaterskih odrov, bodo morali popraviti, kar praznoprav ni tako trd oreh, če je malo več volje.

Po obisku je videti, da so Vrančani željni odskih predstav in zato upravičeno upajo, da ne bo preteklo spet nekaj mesecev, preden bodo spet deležni nove igre.

o stilu in zgradbi. Zgodbi, ki jo pisatelj nanaša, najbolj pristojni novelistični stil. Kmeclj pa se je zatekel k pripovedovanju brez dialogov, ki bi mnogo bolj oživel povest in dali piscu lepše prilike za izraz. Misli in čustva svojih junakov bi mnogo lažje podal, če bi jih pisal bolj posredno (v dialogih), kar bi zmanjšalo vtis, da jim pisatelj vsiljuje svojo lastno misel. Tako bi junaki zaživeli vsak po svoje, pojavili bi se različni značaji, povest bi bila pestrejša in privlačnejša.

Satirični spis »Kako sem se izpovedal« izpopolnjuje dosedaj slabo obdelano zvrst literarnega delovanja pri nas. Satira je včasih učinkovitejša od vseh razprav, samo bati se je, da pri takem pisanju ne držimo vajeti preveč naraho. Za stil velja pri satiri isto kot prej pri njegovi povesti, drugače pa Kmecl kar dobro piše in naj kar korajžno nadaljuje.

Kritika je v tej številki »Iskre« kar preveč zastopana. Poleg tega je preveč usmerjena v eno samo točko in to je Stancer. Kritiki so sami omenili, da menda ni niti vredno toliko o tem pisati. Tej izjavi se pridružujem, ker če kritika nima zaželenega uspeha, če ne more vzgajati vplivati, je res škoda vsakega truda. Pred leti se je podoben slučaj primeril pri Klančniku, ki je za kritiko bil prav tako nedovzet kot je baje Stancer. Škoda, da uredništvo ni poleg Kmecljeve satire, objavilo še kak izvirni prispevek kritizirane pisca, ki bi trditve kritikov podprl.

Toliko torej o prvi številki »Iskre«. Upamo, da bodo naslednje številke prinesle več novih imen, kar bo jasen odraz, da mlada literarna rast pri nas v Celju dobro uspeva. N. J.

Bomo v Celju končno dobili lutkovno gledališče

Kulturno življenje v Celju zajema vse večji razmah. Ščasoma bo delovanje na teh področjih zajelo še širši obseg. Uspehe beležimo s poklicnim gledališčem, mladinskim odrom, preko glasbenih in likovnih sekcij do začetkov baletne umetnosti itd. Pašnik za duševno razvedrilost delovnih ljudi se vidno razširja — toda ne za vse. V tem pogledu so najbolj zastopljeni naši predšolski otroci. Gledališke predstave in kino razumljivo vselej ne morejo ustreči tudi našim Celjancem. Na kratko — ne vedo ne kod, ne kam. Brez dvoma pa je lutkovno gledališče predšolski mladini najbližje, a takega gledališča pri nas ni. Pravzaprav bomo odkriti, lutkovno gledališče pri nas v Celju imamo. Na žalost pa so predstave preveč spontane, ali pa služijo kot dopolnitev programov ob tednu matere in otroka ter ob prireditvah Novoletne jelke.

Gojenci učiteljskega in Novoletno jelko 1951 prirediteli nekaj predstav »Rdeče kapice«, ki jo je za lutkovni oder priredil Lojze Krakar. Skupnica mladih lutkarjev je s temi nastopi pokazala izredno dobre uprizoritve, ki bi zaslužile več nastopov. Mladi ansambel kaže vsestranski smisel za lutkovno igro, zato ne bi bilo napak, če bi s pomočjo merodajnih organov nadaljevali svoje delo v cilju ustanovitve stalnega lutkovnega gledališča v Celju. Ansambel ne razpolaga samo z dobrimi igralci (Kareča Jožica, Brečko Zora, Gajšek Franc, Dolenc Mika, Buser Stanko in drugi), temveč tudi s pevci (Vezovnik Vida, Kores Jože) in glas-

beno spremljavo (Bukovec Pavel na harmoniki).

Omenjeni lutkovni oder je svoj čas uprizoril že več lutkovnih uprizoritev v Celju in drugod. Nekajkrat so člani tega ansambla sprožili misel za ustanovitve stalnega lutkovnega odra v Celju. Večkrat so jim celo objubili stalno dozorano in pomoč, vendar do tega ni prišlo. Če lutkovni oder, dasiravno neredno, vendar še naprej deluje, to zasluga požrtvovalnih igralcev, ki se morajo otepati še raznih težav z materialne plati.

Spričo ugotovitve, da je za predšolsko mladino v tem pogledu najmanj preskrbljeno, ne bo napak povdariti, da bi bilo vredno začeti tu, kjer je stvar že v razvoju. Potrebno bi bilo le malenkostne pomoči za lutke in kulise, ter dodeliti stalni prostor, kjer bi lahko redno, tedensko ali štirinajst dnevno razveselili naš mladi rod. Tako bi tudi naši najmlajši dobili svoje gledališče, kar bi terjalo le malo več volje in razumevanja, ob temu primerno nizkih stroških.

Sentpavelčani so gostovali na Gomilskem

Preteklo soboto so na Gomilskem gostovali amaterski igralci iz St. Pavla z igro »Bele vrtnice«. Gomilčani so se za nastop zelo zanimali in dvorano sindikalnega doma povsem napolnili.

Igralci so zelo dobro igrali. Videlo se je, da so se zelo potrudili in poglobili v svoje vloge. Snov so zelo dobro obvladali, brez vsake tekstne pomote, pa tudi šepetalka ni bilo slišati do vrat, kot se po navadi zgodi pri drugih predstavah.

Posebno dobro so bile vloge, ki so predstavile gospo Plavčino, njenega sina Leona, Hildo in nejno staro mater. Gospod Debeljak se v prvem dejanju ni poglubil toliko kolikor se je potrudil v ostalih dejanjih.

Gledalci so njihovo igro nagradili z neprimerno večjo navdušenostjo, kot so je bili deležni igralci zadnje predstave (Veronika Deseniška). Njih uspeh temelji na tem, da so igralci že večkrat nastopili in vselej kritično gledali na svoje izvajanje. Pri tem so dosegli, podoželju primerno kvaliteto igre.

M-k

Nekaj besed o letošnji prvi številki „ISKRE“ glasila literarnega krožka na gimnaziji

Literarno življenje na prvi gimnaziji v Celju ima že kar pestro pot za seboj. Iz leta v leto se v okviru družine uveljavljajo novi ljudje, nekateri so prodrli s svojim peresom tudi v osrednje revije, a kar je poglavitno, steze na Parnas v tej ustanovi še ni prerasl plevel. Pred leti (1947—1948), ko se je literarno življenje na gimnaziji posebno razbohotilo, so začeli izdajati samostojno literarno glasilo »Iskro«.

Glasilo se je od ciklostirane izdaje hitro povzpelo na revijo, ki je bila tiskana v tiskarni, na žalost pa smo tiskano »Iskro« dobili v roke zadnjičkrat v letu 1949 kot letni almanah, za tem pa je vodila njena pot nizdol, tako, da je letošnja prva številka izšla le v štiridesetih primerkih, tipkanih na stroj. Vzrok temu je treba iskati v nepremišljeni zaletosti v letih 1947/48 in pa objektivnih težavah naslednjih let. »Založniki« so na usoden način prišli tudi ob stroj za razmnoževanje, tako, da je letošnji letnik obsojen na zelo siromašno obliko. Naposled naj nas oblika ne zapelje v preestro kritičnost, saj je trud letošnjih sodelavcev tudi pohvale vreden.

Prva številka četrtega letnika je prinesla prispevke sodelavcev, ki so nam znani že iz prejšnjih let. V lepšemu slovu je zastopana poezija Ferruccijs Jakomina, Dragota Hribarja in Borivoja Vudlerja, ter prozna sestava Matjaža Kmecla. Kritika v tej številki prevladuje (Hribar, Vudler, Kmecl),

vsebuje pa h koncu še razpravo Dragota Hribarja in kratek pregled neobjavljenih prispevkov.

Ferrucci je objavil dve pesmi in prevod pesmi »Lovec« od Garcia Lorca iz italijanščine. Pesem »Babica« je čustvena pesem v prostem stilu, vendar se zdi njen pomen nekoliko nejasen, zato bi bilo bolje, če bi pesnik pripisal nekak prolog, ki bi pomen pesmi vsekakor osvetlil. Pesem »Ti zlati moj Kras« je idilična pesem, vsaj v začetku, zadnji del pa je nekak navdušeni slavošpev, ki bi lahko veljal za posebno pesem.

Drago Hribar je s svojo »Nočno impresijo« prispeval pesem, ki popolnoma odgovarja naslovu. V tej pesmi je videti, da se Hribar močno oslanja na impresionistične motive, ki se jih v teh časih močno poslužujejo zapadani pisci (mladi švicarski začetniki). Hribar, ki je objavljati tudi že v osrednjih revijah, s tem edinim prispevkom ni prispeval dela, po katerem bi lahko določili njegov napredek.

Lepo teče erotična pesem Borivoja Vudlerja »Zimski nokturno« (zakaj ravno tak naslov?) Motiv take diskretne podoknice je sicer že precej obrabljjen, vendar ne odbija, ker je značilen malone za vse mlade ljudi.

Matjaž Kmecl je dal prozni sestavek pod naslovom »Povest o lepi besedi«. Z ozirom, da se povest še nadaljuje ni mogoče dati sodbe o vsebini povesti. Nekaj več se da povedati

Prejeli smo dopis tovariša C. C., ki v kratkih stavkih zavrača resničnost kritike objavljene v Savinjskem vestniku o uprizoritvi »Veronike Deseniške« na Gomilskem. Pri tem je uredništvo prišlo v zadrego, kako naj objavi ta prispevek, brez utemeljitve, na že itak kratko kritiko, ki je bila bolj kronološkega pomena.

Običajno so kritike osebno fimenje bolj razgledanih ljudi, ki skušajo igralcem, slikarjem, glasbenikom itd. dokazati napake. Mnogim umetnikom, ki so danes središče pozornosti v kulturnem življenju, so kritike ogromno pomagale, čeravno so bile včasih že kar porazne. Zato kritike ne moremo smatrati tako kot črte, ki navajajo razna dejstva, ki se dajo braniti, navsezadnje tudi s sodnim potom. Na neobjektiven članek, prizadeti lahko odgovorimo na kratko, pa še tu mora dati korenito utemeljitev. Kdor pa čuti, da je kritik v svojem mnenju neobjektiven, kot navaja C. C., mora seveda tudi dokazati svoje mnenje. Seveda o dokazovanju pri kritiki ne moremo govoriti, razen pri vprašanju ideološkega

O kritikah zoper kritike ...

značaja. Na kritiko je treba odgovoriti s protikritiko, kjer se novi polemikar ne loti prvotnega kritika, češ, da nič ne zna, temveč s tehtno besedo na osnovi »neobjektivne kritike« napiše ponoven opis po svojem občutku in s svojega stališča.

Zato kritiko tovariša C. C. nismo mogli uvrstiti na kulturno stran našega časopisa, ker je še manj prozorna, kot pa objavljena kritika tov. M. N. Če pa bo tovariš C. C. poslal obširnejšo kritiko, kjer bo s podrobnejšim opisom odgovarjal tovarišu M. N., bo bomo radi priobčili.

Celjsko mladinsko gledališče bo gostovalo v Mariboru

V soboto bo mladi gledališki ansambel trinajstični nastopil za celjsko in okoliško gledališko publiko. Igro »Pastirček Peter in kralj Briljantin«, so si ogledali celo otroci hribovskih vasi iz okolice Slovenjgradca. Prosvetni odsek Celje-okolica je organiziral nekoliko skupinskih obiskov te igre. Obiskovalci so bili z igro novoustanov-

ljenega mladinskega odra na moč zadovoljni. Zabeležiti je treba, da so mladi igralci v poznejših reprizah včasih celo bolje zaigrali, kot pri prvih predstavah, to se pravi, da jim prvi uspehi niso stopili v glavo, kakor so nekateri napovedovali.

V tem mesecu bodo člani mladega odra nastopili v Mariborskem gledališču. Ob priliki prvega gostovanja pričakujemo od njih uspešne igre, ki naj predstavi obetajoči oderski zared.

Dr. Josip Tomišek:

JEZIČNI DOHTAR RAZPRAVLJA

VI. Pred dvema letoma — otvoritev

1. Pozor! Takole se pravilno slovensko reče: pred dvema letoma! Večkrat naj to ponovi glasno, komur uho ni navajeno in mu jezik avtomatično uhaja v zapeljiv, grd slovniški greh »pred dvema leti«. Ta pregrešni »pred dvema leti« se brez pokore dela že desetletja; spovednik ga je čul že pred več kot četrt stoletjem iz učne knjige slovenskega jezika; neizpovedan pa obremenjuje ta nespokorni »pred dvema leti« nedavno na svetlo dani dve reviji, v kojih uredništvo so včlanjeni aktivni jezikoslovni strokovnjaki. Vsako minuto budni pač niti ti niso: saj je včasih zadremal tudi brhki starosta Homer; opravičuje njega in sebe modri Horacij. Opasna pa je zapeljivost take napake na mestih, ki naj veljajo za vzorna; neveseli naivnik v napaki ne spozna napake, ampak vidi v njej pravilnost, češ saj izhaja od poklicnega večaka in se ušesu prav prilaga. Dvojina »letoma« se glasi umetno, prisljano, preposposko.

Ta presnetna slovenska dvojina! V tisočletni zgodovini jezikov se je ravno slovenščini ohranila oblikovna posebnost tega števila, kar pomeni bogastvo, a tudi obremenitev, ki so se je drugi jeziki otresli, tako da izražajo le dve števili, ednino in za njo takoj množino. Tudi med Slovani se kažemo le maloštevilni Slovenci in še maloštevilnejši severni Srbi (Sorbi) v Nemčiji z razlikovanjem treh števil, ko štejemo najprej eno osebo ali reč, potem dve in nato šele več do konca; pri vseh drugih jezikih — razen izumrle stare grščine — pa dvojnost velja že za množstvo in je zato oblikovanje enostavneje in lažje; slovenščina se zdi težja, ker se je v njej treba priučiti in navaditi vseh dvojniskih oblik, vsem drugim jezikom nepotrebnih; ti jeziki imajo le kake prikritke ostanke in vplive nekdanje dvojine. Kako za vidljivo preprosto izraza nemški šolarček (Nemci so nam najbližji, čeprav

ne vedno bližnjiki) števila. Če šteje osel — Esel, je vseeno, koliko jih je; zmerom je enako Esel; namreč ein Esel, zwei Esel, drei Esel in tako dalje do milijarde. V slovenščini pa je osel samo eden, dva sta že osla, trije so osli; da ima slovenščina pri šteju višjih števil od pet naprej še posebne muhe, o tem tukaj ne razpravljam, ker mi je samo za dvojino. Prav tako: ein Finger, zwei Finger, drei Finger — vse enako brez dvojine, v slovenskem so pa tri oblike: prst — prsti. V takih primerih, t. j. za naš moški spol, se naš Slovenec ne bo zmotil v tvorbi števil (bik, bika, biki; junec, junca, junci). Pri ženskih, posebno pa pri srednjih samostalnikih pa še »študiranec« nehoté, morda celo nevedé zanemari dvojino in stavi namesto nje množino ali namesto srednjega moški spol. V nemščini se ponavlja mehanično: ein Fenster, zwei Fenster, drei Fenster; toda v slovenščini: (eno) okno, (dve) okni, tri okna — tako se pravilno reče in piše. Kolikokrat pa slišiš in včasih tudi bereš hibo »dva okna« po moškem spolu. Srednjemu spolu, zlasti v dvojni, se nekatera narečja izogibljajo; na Gorenjskem na primer ne pravijo »dobro vino«, ampak »dober vin« po moškem spolu. Tukajšnje narečje sicer ni še tako okrnjeno, v dvojni pa se zdi neukemu ali nepazljivemu, da je bolj prirodno in neprisljano reči »dva teleta«, »dva dekleta«, »dva peresa«, »dva sela«, namesto pravih »dve teletci«, »dve dekletci«, »dve peresi«, »dve seli«, »dve pogorjci«. Ker je dvojina bistvena in značilna za slovenski jezik, jo moramo točno staviti povsod v dvojnosti. No, ali ste opazili, da se pač zanesljivo govori v dvojni n. pr. »midva svac« (v Celju govore rajši »smaš«) šla, midva delava (celjsko »delama«), vidva se rada imata itd.; prava dvojina torej, in to pri glagolu. Nikomur ne pride na jezik, da bi govoril množinsko »midva smo

šli«, »vidva delate« itd., po vzorcu »dve skupine« namesto »dve skupini«, pred »dvema leti«. Takisto se pri moški sklanji ne delajo napake proti dvojni in se nikoli ne pravi »dva bratjec«, »dva griči«, kakor bi se bil moral izraziti predavatelj, ki sem ga nedavno slišal po vrsti delati greh »dve skupine« (množina namesto dvojine!), ali pisec, ki mu je uspela taka dvakratna hiba, da sem si jo posebej zapisal (Vpraš. 1947, 510): »Z dvema izredno slabimi letinami (pravilno: »z dvema izredno slabima letinama«).

Vsak pisмени Slovenec pozna dvojninske oblike: dve okni, dvema oknom; dve leti, dvema letoma; dve polji, dvema poljema, dve brigadi, dvema brigadama; dve šahovski partiji, dvema šahovskima partijama. Itd. Nekaj uka, pozornosti in navade je res treba. Ne bilo bi treba, ko bi naš jezik ne bil ohranil dvojine ali ko bi jo opustili in za njo rabili kar množino. Ob ustanavljanju prve Jugoslavije, pravzaprav države SHS, ko se je postopoma uveljavljala srbska hegemonija, so nekateri uslužbeni slovenski inteligenti resno zastopali predlog, naj se v slovenščini najprej opusti nesrbska dvojina, nato se naj sploh slovenščina v celoti preljuje v srščino. Ko bi se to uresničilo, bi danes — ne bilo republike Slovenije. Pa se ni in se ne bo. Za to čuva maršal Tito in ž njim — mi.

2. Naš odpreti je hrvaški otvoriti. Kakor smo Slovenci že davno radi prevzemali hrvaške besede — saj je že Prešeren o tem izrekel zabavljivo — tako smo med svoje besedoslavje sprejeli tudi otvoriti, otvoritev, toda ne tako, da bi opustili svoj domači »odpreti«, ampak v posebnem pomenu odpiranja. Nihče ne bo rekel, da je »otvoril omaro«, miznico, da je pri zobozdravniku »otvoril usta«, da je našel hišna vrata »otvorjena«; v vseh teh in takih primerih resničnega odpiranja ostanemo pri svojem glagolu odpreti odpirati (odpri omaro, vrata, usta, oči...). Hrvaški otvoriti, otvoritev pa nam služi pri nepravem, prenešenem odpiranju, namreč pri formalni napovedi začetka kakakega dejanja

in dejstva, navadno v dostojanstveni ali celo v slavnostni obliki: otvoritev ne posega v otvorjeni predmet sam, ta se razvija po otvoritvi. Otvoritev more biti prav kratka; a more biti obsežna prireditvena sama, če je n. pr. napovedana otvoritvena predstava, ona čela napoveduje serijo predstav v sezoni; je pa otvoritveno predstavo morda posebej — otvoril upravnik, dramaturg ipd. S tem razlikovanjem med odpreti in otvoriti smo obogatili svoj jezik za poseben pomen, ki bi ga samo s svojim odpreti ne mogli označiti, kakor ga hrvaščina ne more s samim svojim otvoriti. Tako bogatenje je treba ohraniti, najsi je od drugod, vendar od brata, podarjeno. Kako zgodno mi ločimo: Velesejem je bil otvorjen 20. novembra, otvoritve so se udeležili..., odprt bo do..., »Po slovenski otvoritvi vodovoda so odprli pipo«. V mestu so otvorili muzej; ta bo odprt ob... »Planinsko društvo je otvorilo novo kočjo, ki bo odprta tudi pozimi. Lahko je kaj že — odprto, preden je bilo — otvorjeno; to so vsi prostori, ceste, mostovi, igrišča, hoteli. Samo otvarjamo (ne odpiramo) shode, zbornice, zasedanja, akademije, veselice, predavanja, plesit itd.; kakor nalašč nam je ta beseda.

Obsodba je zaseda tudi hrvaščina — res številne in večkrat nepotrebne — in je dr. Anton Breznik objavil obširen seznam takih obsojenk. Preobširen, kakor se je pokazalo, in brez velikega uspeha, opaznega v javnosti. Lotili so se pa povprek besede »otvoriti«, pač zato, ker se velikokrat in nekam izivalno čuje. Jezikovni motrilec je ugotovil, da se pisci in govorniki z naraščajočo doslednostjo izogibljajo glagola otvoriti. Javno sem prvkrat čul, kako je tedanji ban v Ljubljani »odprl« neko zborovanje. Protivniki »otvarjanja« so se mogli sklicevati na tedaj veljavni in oblastno kar uzakonjeni Breznik-Ramovšev Pravopis (1935), ki besede otvoriti sploh ne pozna. Tih odpor proti tej besedi je opazljiv še danes. Je pa užitek za treznega opazovalca, ko bere in posluša, kako se proti-otvorilci v zadregi opletajo z nadomestki za otvo-

riti. Najenostavneje je seveda, če ostanemo pri besedi odpreti. Toda upira se, da bi rekli: Ta in ta je odprl sejo, odprl konferenco, sestanek, »odprl«, maskarado, ples, banket. Neosnovano se nam pač zdi, da bi odpirali nekaj, kar nima vrat, nima vhoda, sploh kar ni bilo zaprt — da bi se v potrebi odprlo. Odpreti se torej more muzej, bolnica, klinika, zvezdarna, remiza, smučarski dom, tudi park, cesta, most; samo da se s to eno besedo ne loči prvi čin odpiranja — ako je sploh bil — od trajne oz. predvidene dobe odprtosti. Za otvarjanje zborovanj, skupščin, akademij i. dr. se uvaža glagol začeti: »poverjenik je začel debato« i. sl. V takih primerih pa ni res, da bi on debato začel — saj jo on najprej šele uvaža; more pa pozneje se sam udeležiti.

Nedostatna sta torej oba glagola, i odpreti, i začeti, dasi na prvi pogled odgovarjata potrebi. V veliko zadrego pa pride tisti, ki naj pove, kako se čin otvoritve sam imenuje. Recimo: Tega in tega dne bo otvoritev velesejma; kako naj otvoritev imenujeta poročevalca, ki pišeta da je minister velesejem odprl ali začel (!)? Mari naj eden reče: Tega dne je bilo odprtje (odpiranje, odprba) velesejma? Drugi pa: Začetek velesejma je izvršil tov. minister? Jaso je, da ne velja ne eno ne drugo. Novinarji so pametni ljudje, v praksi nadkriljujejo birokratske pravopisce, obvezni so tekočim potrebam; zato zapišejo ravnodušno naslov »otvoritev velesejma, muzeja, mosta, okrevališča, klavnice...«, v poročilu samem pa prav tako ravnodušno pišejo, da so odprli Dom igre in dela, smučarsko skakalnico, stadion Da so začeli zborovanje itd. Tako je prav: pravopisec je sit, jezik pa cel — in še obogaten.

In konec koncev: Naš novi Pravopis ki sta ga v temeljih zgradila ista sestavljajca (Breznik je žal pred zaključkom umrl), je sprejel med poštene besede našega jezika zopet otvoriti in otvoritev v vseh oblikah brez mrtvaškega križa (t). Evo, pisci in govorniki, otvorjen je razgled na odprto polje bujnega slovenskega jezika.

Vaša frontna odbora v Jurkloštru in Podvinu sta najboljša pri tekmovanju v čast 10. obletnice OF

Vaški odbor Fronte v Jurkloštru je sprejel v decembru prehodno zastavico za najboljši uspeh pri tekmovanju v čast 10. obletnice OF. Zlagal se je pri vseh političnih in gospodarskih akcijah, zlasti se je izkazal pri pogozdovanju, kjer so frontovci napravili preko 200 udarniških ur. Vsega skupaj so frontovci tega odbora izvršili okrog 800 ur prostovoljnega dela. To je bil prvi frontni odbor v okraju, ki je prvi 100% zaključil fronte volitve. Ob tej priliki so pridobili tudi 22 novih članov. Članarino so poravnali za celo 1950. leto ter jo dvignili na 4 din na člana. Ljudskega posojila so vpsali 110.000 din ter odkupe izvršili preko 70%. V tednu cest so nasuli 24 kubnih metrov gramoza. O svojem delu pa pošiljajo na okrajni frontni odbor redna mesečna poročila.

Dne 28. decembra pa je moral vaški odbor Jurklošter predati prehodno zastavico vaškemu odboru Fronte Podvin v KOOF Polzela, ki je imel najboljši uspeh v mesecu novembru. Vaški odbor Fronte Podvin je nastal v teku predvolilnih priprav, ko so iz odbora v Polzeli nastali kar trije vaški odbori: Polzela-center, Komenda in Podvin. Frontovci iz Podvina so to spremembo z veseljem sprejeli, ker je bilo bivše območje vaškega odbora preobsežno. Prijunili so v roke ter začeli delati, ker so se hoteli izkazati in pokazati kaj sami zmorejo. Uspehi so se hitro pokazali. Pregledali so preteklo delo in sprejeli sklepe za bodoče naloge. Najprej so ustanovili frontni kotiček. Redno pobirajo in dvigajo člano

narino ter nudijo KLO Polzela pri izvajanju gospodarskih nalog vestransko pomoč, predvsem pa pri realizaciji odkupov in pri pobiranju davčnih akcij. Frontnih volitev se je udeležilo 99,8% volivcev ter so volitve zaključili v zgodnjih jutranjih urah. Vaški odbor Podvin nudi tudi ostalim odborom izdatno pomoč. Na dan volitev so sprejeli tudi precej novih članov, tako da znaša sedaj članstvo nad 90% vseh volivcev. Lanskoletno članarino so poravnali v celoti, povprečni prispevek na člana pa iznaša 4.50 din.

Na sestanku, ko jim je bila podeljena prehodna zastavica, so frontovci Podvina obljubili, da bodo dali vse od sebe na političnem, gospodarskem in kulturnem polju ter si tako zagotovili prehodno zastavico še naprej. Sklenili so tudi, da si bodo uredili rdeči kotiček, v januarju pa bodo ustanovili izobraževalni tečaj na katerem bodo poučevali snov iz gospodarskega in političnega področja. Imeli bodo redne seje vsake 14 dni in nudili pomoč krajevemu odboru pri vseh gospodarskih nalogah.

Frontni odbori v okraju Celje-okolica, bodo morali dobro prijeti za delo v času tekmovanja za 10. obletnico OF, če bodo hoteli iztrgati prehodno zastavico iz rok vaškemu odboru Fronte v Podvinu. Frontovci v Podvinu so se trdno odločili, da jo držijo še naprej. Zagristi se bodo morali temeljito v delo na vseh popriških fronte dejavnosti v času tekmovanja, kajti borba bo težka!

Jožefov hrib

Na skupnem sestanku vseh treh terenskih odborov OF za Jožefov hrib, so se obravnavale razne zadeve. Pregledalo se je delo v zadnjem času ter razpravljalo o bodočem delu. Pri volitvah v Mestni ljudski odbor se je izkazalo, da so volilni spiski bili pomankljivi. Zato so odbori sklenili točno urediti volilne spiske za svoja volišča. Ob cestah je bilo s prostovoljnimi delom očiščenih več obcestnih jarkov. Skrajna potreba in nujnost pa je, da bi se pogramozile ceste, ki so v tako obupnem stanju, da sega blato v mokrotnih dneh ponekod do gleženjev. Posipanja bi bil potreben tudi hodnik za pešce od mostu do otroških jastri in dalje. Cesta kakor tudi hodnik se nista videla gramoza od leta 1940. Cesta se sicer tu in tam malo »zafikar« več pa ne. Posebno pa so pokvarili cesto v zadnjih smernih dneh s avtomobili z verigami na kolesih. Po tej cesti je usmerjen, odkar je podrt Kapucinski most, ves promet proti Laskem. Zamislite si situacijo za ubogega pešca, kadar se po cesti pretaka blatna brozga in te dirajoči avtomobil brezobzirno obrizga, ne samo po obleki, včasih celo po obrazu! MLO naj takoj v tem oziru nekaj ukrene, dokler ne bodo ceste popolnoma propadle. Navozni naj se gramoza, saj ga v okolici Celja ne manjka. Ni vrag, da bi zato res ne bilo na razpolago vozil in nekaj delovnih moči za dovoz, raztrosila pa bi gramoza frontovci s prostovoljnimi delom.

Sklenjeno je bilo poizvesti zopet študijski krožek, ki bo 14. dnevnice v terenski pisarni. Tov. prof. Aikerc je podal prav zanimivo politično poročilo, v katerem je tolažil govore maršala Tita in ministrov v zadnjem zasedanju Ljudske skupščine FLRJ.

-000-

Smrti zavednega frontovca. V nedeljo je na Jožefov hribu umrl tov. Grajl Ludvik, večletni odbornik terenskega odbora OF za

Jožefov hrib. Bil je vedno marljiv pri frontovskem delu. Kjerkoli smo ga potrebovali, povsod je bil takoj in rade volje na razpolago. Nelahko ga bomo pogrešali pri našem bodočem delu. Med frontovci Jožefovega hriba mu bo ohranjen časten spomin.

-000-

Tiste, ki skrbijo za cestno razsvetljavo prosimo, da bi uredili svetilke na našem terenu. Že več noči ne gorijo svetilke nad stopnicami in pod stopnicami, pri brvi preko Voglajne in drugod.

PROSLAVA NOVOLETNE JELKE V IV. ČETRTE V CELJU

Tudi leto so jene nate četrti dne 30. 12. 1950 popoldne ob 15. uri v dvorani hotela »Evropa« dostojno praznovali v krogu svojih malčkov Novoletno jelko. V lepem stevilu so se zbrale naše matere s svojimi otroci v okusno okrajeni dvorani k intimni slovesnosti.

Silavnostno razpoloženje je dvignil uvod tov. Hojnik Cilke, ki je v lepih besedah orisala pomen tega dne. Sodeloval je tudi harmonikas. Sledila je nato obdaritev otrok z raznimi sladkarijami, rožicami, jabolkami, pecivom, potico itd. Pogoščeni so bili tudi s čajem.

Nato je tov. Rus Anica pripovedovala otrokom lepe pravljice. Sledil je nastop njenih malčkov, ki so priščno odigrali prizor »Otroci in zajčič« in ga zaključili s pesmico. Tudi mali Kolenc je deklamiral lepo pesmico.

Po končanem sporedu so se navzoči zadovoljni razšli. Upamo, da bo ostala proslava Novoletne jelke vsem našim najmlajšim v lepem spominu.

Vsem odbornicam AFŽ IV. četrti in sodelujočim, ki so pripomogli k tako lepemu uspehu, izrekamo matere prično zahvalo.

FIZKULTURA

NEKAJ VAŽNIH ODLOČB ZADNJE SEJE NOGOMETNEGA KLUBA SSD KLAĐVARJA

Novi odbor Nogometnega kluba SSD Kladivarja, ki je bil izvoljen na rednem običnem zboru, se je sestel na svojo prvo sejo ter prinesel več zelo važnih točk na dnevni red. Največ se je govorilo o zimskih treningih, o gospodarskem vprašanju ter v zvezi s tem o finančnem vprašanju. Ker so posamezne točke važne za igralce, a za podporne člane ter skibice kluba zanimive, prinašamo izveščke zadnje seje.

K prvi točki bi omenili to, da se mora nujno pristopiti k zimskim treningom. Ker je vreme neugodno se treningi vrše v telovadnici bivše Okoliške šole po razporedu, ki je objavljen v omari kluba. Dokler ne nastopi mesto novi trener kluba, bo treniral v telovadnici član liginega moštva, ki bo imenoval od strani odbora. Klub bo v letošnjem letu imel priznanega trenerja, ki bo dvignil tehnično raven igralcev samih. Sprejemajo se novi aktivni člani.

Pri gospodarskem vprašanju se je največ govorilo o Glaziji. Igrališče bo urejeno, prav tako sedišče s streho, po možnosti razsvetljava za nočne tekme, popravilo plota, bife in nekaj garderob. K delu se bo pristopilo takoj. Pozivajo se vsi prijatelji društva, da sodelujejo pri prostovoljnem delu, ker se bo vse delo na Glaziji vršilo na prostovoljni bazi. Na ta način bomo v letošnjem letu pridobili v Celju lep reprezentativni stadion, na katerem se bodo vršile razne mednarodne tekme večjega stila.

Odbor poziva tudi vse organizacije, podjetja itd., da so dovoljena naročila od strani Nogometnega kluba SSD Kladivarja samo na podlagi naročil kluba, overjenih z sigom, ker se v nasprotnem primeru račun ne bodo priznavali. Vsako drugo poslovanje je s tem zabranjeno.

Ob priliki otvoritve Glazije se bodo vršile večje mednarodne tekme liginega ter mladinskega moštva. Upravni odbor ureditve Glazije sestavljajo tovarši: Skomina, Ing. Trček, Zupanc, Pipan ter Debenjak. B. V.

OBJAVE IN OGLASI

RAZGLAS o cepilju proti tuberkulozi

Pozivamo vse osebe od 0 do 25 let, ki ne bodo prejeli posebnega povabila, da se zanesljivo udeležijo cepilja proti tuberkulozi, katero bo v prostorih Zdravstvene doma — Celje, Gregorčičeva 4 dne 15. januarja 1951 od 9.30 do 12. ure popoldne in od 14.30 do 17. ure popoldne.

Opozarjamo, da je v smislu Zvezne odredbe o cepilju proti tuberkulozi (Ur. list FLRJ št. 28 z dne 15. aprila 1950) cepilje obvezno in se bo proti vsem onim, ki se iz opravičljivega vzroka istega ne bodo udeležili kazensko postopalo.

Svet za ljudsko zdravstvo

OBJAVA

Powerjeniatvo za trgovino in gostinstvo MLO Celje-mesto, obvešča vse potrošnike, da si lahko v tekočem mesecu nabavijo naslednje artikule zagotovljene preskrbe:

Mlevske izdelke, ki se dele v razmerju 40 odst. koruznih izdelkov in 60 odst. izdelkov belih žit. Na odrezke I, II in III se dele koruzni izdelki, na odrezke IV in brez oznake izdelki belih žit. Pienični zdrobi si lahko nabavijo upravičenci do D-1 in D-2 kategorij proti odvzemu predpisane stevila točk. Kot kontrolni odrezek se reže odrezek republiške dopolnilne preskrbe itev. 6-januar. Na zalogi so tudi testenine, katere lahko prejmete namesto mlevske izdelkov. Sladkor, po 100 odstotnem zveznem obroku na vse kategorije sivilskih nakaznic.

Maišobno na kategorije DI-, D-2, D-3, R-1a, R-1b, R-2a, R-2b, R-2c, R-2d, R-2e, R-2f, R-2g, R-2h, R-2i, R-2j, R-2k, R-2l, R-2m, R-2n, R-2o, R-2p, R-2q, R-2r, R-2s, R-2t, R-2u, R-2v, R-2w, R-2x, R-2y, R-2z, R-2aa, R-2ab, R-2ac, R-2ad, R-2ae, R-2af, R-2ag, R-2ah, R-2ai, R-2aj, R-2ak, R-2al, R-2am, R-2an, R-2ao, R-2ap, R-2aq, R-2ar, R-2as, R-2at, R-2au, R-2av, R-2aw, R-2ax, R-2ay, R-2az, R-2ba, R-2bb, R-2bc, R-2bd, R-2be, R-2bf, R-2bg, R-2bh, R-2bi, R-2bj, R-2bk, R-2bl, R-2bm, R-2bn, R-2bo, R-2bp, R-2bq, R-2br, R-2bs, R-2bt, R-2bu, R-2bv, R-2bw, R-2bx, R-2by, R-2bz, R-2ca, R-2cb, R-2cc, R-2cd, R-2ce, R-2cf, R-2cg, R-2ch, R-2ci, R-2cj, R-2ck, R-2cl, R-2cm, R-2cn, R-2co, R-2cp, R-2cq, R-2cr, R-2cs, R-2ct, R-2cu, R-2cv, R-2cw, R-2cx, R-2cy, R-2cz, R-2da, R-2db, R-2dc, R-2dd, R-2de, R-2df, R-2dg, R-2dh, R-2di, R-2dj, R-2dk, R-2dl, R-2dm, R-2dn, R-2do, R-2dp, R-2dq, R-2dr, R-2ds, R-2dt, R-2du, R-2dv, R-2dw, R-2dx, R-2dy, R-2dz, R-2ea, R-2eb, R-2ec, R-2ed, R-2ee, R-2ef, R-2eg, R-2eh, R-2ei, R-2ej, R-2ek, R-2el, R-2em, R-2en, R-2eo, R-2ep, R-2eq, R-2er, R-2es, R-2et, R-2eu, R-2ev, R-2ew, R-2ex, R-2ey, R-2ez, R-2fa, R-2fb, R-2fc, R-2fd, R-2fe, R-2ff, R-2fg, R-2fh, R-2fi, R-2fj, R-2fk, R-2fl, R-2fm, R-2fn, R-2fo, R-2fp, R-2fq, R-2fr, R-2fs, R-2ft, R-2fu, R-2fv, R-2fw, R-2fx, R-2fy, R-2fz, R-2ga, R-2gb, R-2gc, R-2gd, R-2ge, R-2gf, R-2gg, R-2gh, R-2gi, R-2gj, R-2gk, R-2gl, R-2gm, R-2gn, R-2go, R-2gp, R-2gq, R-2gr, R-2gs, R-2gt, R-2gu, R-2gv, R-2gw, R-2gx, R-2gy, R-2gz, R-2ha, R-2hb, R-2hc, R-2hd, R-2he, R-2hf, R-2hg, R-2hh, R-2hi, R-2hj, R-2hk, R-2hl, R-2hm, R-2hn, R-2ho, R-2hp, R-2hq, R-2hr, R-2hs, R-2ht, R-2hu, R-2hv, R-2hw, R-2hx, R-2hy, R-2hz, R-2ia, R-2ib, R-2ic, R-2id, R-2ie, R-2if, R-2ig, R-2ih, R-2ii, R-2ij, R-2ik, R-2il, R-2im, R-2in, R-2io, R-2ip, R-2iq, R-2ir, R-2is, R-2it, R-2iu, R-2iv, R-2iw, R-2ix, R-2iy, R-2iz, R-2ja, R-2jb, R-2jc, R-2jd, R-2je, R-2jf, R-2jg, R-2jh, R-2ji, R-2jj, R-2jk, R-2jl, R-2jm, R-2jn, R-2jo, R-2jp, R-2jq, R-2jr, R-2js, R-2jt, R-2ju, R-2jv, R-2jw, R-2jx, R-2jy, R-2jz, R-2ka, R-2kb, R-2kc, R-2kd, R-2ke, R-2kf, R-2kg, R-2kh, R-2ki, R-2kj, R-2kk, R-2kl, R-2km, R-2kn, R-2ko, R-2kp, R-2kq, R-2kr, R-2ks, R-2kt, R-2ku, R-2kv, R-2kw, R-2kx, R-2ky, R-2kz, R-2la, R-2lb, R-2lc, R-2ld, R-2le, R-2lf, R-2lg, R-2lh, R-2li, R-2lj, R-2lk, R-2ll, R-2lm, R-2ln, R-2lo, R-2lp, R-2lq, R-2lr, R-2ls, R-2lt, R-2lu, R-2lv, R-2lw, R-2lx, R-2ly, R-2lz, R-2ma, R-2mb, R-2mc, R-2md, R-2me, R-2mf, R-2mg, R-2mh, R-2mi, R-2mj, R-2mk, R-2ml, R-2mm, R-2mn, R-2mo, R-2mp, R-2mq, R-2mr, R-2ms, R-2mt, R-2mu, R-2mv, R-2mw, R-2mx, R-2my, R-2mz, R-2na, R-2nb, R-2nc, R-2nd, R-2ne, R-2nf, R-2ng, R-2nh, R-2ni, R-2nj, R-2nk, R-2nl, R-2nm, R-2nn, R-2no, R-2np, R-2nq, R-2nr, R-2ns, R-2nt, R-2nu, R-2nv, R-2nw, R-2nx, R-2ny, R-2nz, R-2oa, R-2ob, R-2oc, R-2od, R-2oe, R-2of, R-2og, R-2oh, R-2oi, R-2oj, R-2ok, R-2ol, R-2om, R-2on, R-2oo, R-2op, R-2oq, R-2or, R-2os, R-2ot, R-2ou, R-2ov, R-2ow, R-2ox, R-2oy, R-2oz, R-2pa, R-2pb, R-2pc, R-2pd, R-2pe, R-2pf, R-2pg, R-2ph, R-2pi, R-2pj, R-2pk, R-2pl, R-2pm, R-2pn, R-2po, R-2pp, R-2pq, R-2pr, R-2ps, R-2pt, R-2pu, R-2pv, R-2pw, R-2px, R-2py, R-2pz, R-2qa, R-2qb, R-2qc, R-2qd, R-2qe, R-2qf, R-2qg, R-2qh, R-2qi, R-2qj, R-2qk, R-2ql, R-2qm, R-2qn, R-2qo, R-2qp, R-2qq, R-2qr, R-2qs, R-2qt, R-2qu, R-2qv, R-2qw, R-2qx, R-2qy, R-2qz, R-2ra, R-2rb, R-2rc, R-2rd, R-2re, R-2rf, R-2rg, R-2rh, R-2ri, R-2rj, R-2rk, R-2rl, R-2rm, R-2rn, R-2ro, R-2rp, R-2rq, R-2rr, R-2rs, R-2rt, R-2ru, R-2rv, R-2rw, R-2rx, R-2ry, R-2rz, R-2sa, R-2sb, R-2sc, R-2sd, R-2se, R-2sf, R-2sg, R-2sh, R-2si, R-2sj, R-2sk, R-2sl, R-2sm, R-2sn, R-2so, R-2sp, R-2sq, R-2sr, R-2ss, R-2st, R-2su, R-2sv, R-2sw, R-2sx, R-2sy, R-2sz, R-2ta, R-2tb, R-2tc, R-2td, R-2te, R-2tf, R-2tg, R-2th, R-2ti, R-2tj, R-2tk, R-2tl, R-2tm, R-2tn, R-2to, R-2tp, R-2tq, R-2tr, R-2ts, R-2tt, R-2tu, R-2tv, R-2tw, R-2tx, R-2ty, R-2tz, R-2ua, R-2ub, R-2uc, R-2ud, R-2ue, R-2uf, R-2ug, R-2uh, R-2ui, R-2uj, R-2uk, R-2ul, R-2um, R-2un, R-2uo, R-2up, R-2uq, R-2ur, R-2us, R-2ut, R-2uu, R-2uv, R-2uw, R-2ux, R-2uy, R-2uz, R-2va, R-2vb, R-2vc, R-2vd, R-2ve, R-2vf, R-2vg, R-2vh, R-2vi, R-2vj, R-2vk, R-2vl, R-2vm, R-2vn, R-2vo, R-2vp, R-2vq, R-2vr, R-2vs, R-2vt, R-2vu, R-2vv, R-2vw, R-2vx, R-2vy, R-2vz, R-2wa, R-2wb, R-2wc, R-2wd, R-2we, R-2wf, R-2wg, R-2wh, R-2wi, R-2wj, R-2wk, R-2wl, R-2wm, R-2wn, R-2wo, R-2wp, R-2wq, R-2wr, R-2ws, R-2wt, R-2wu, R-2wv, R-2ww, R-2wx, R-2wy, R-2wz, R-2xa, R-2xb, R-2xc, R-2xd, R-2xe, R-2xf, R-2xg, R-2xh, R-2xi, R-2xj, R-2xk, R-2xl, R-2xm, R-2xn, R-2xo, R-2xp, R-2xq, R-2xr, R-2xs, R-2xt, R-2xu, R-2xv, R-2xw, R-2xx, R-2xy, R-2xz, R-2ya, R-2yb, R-2yc, R-2yd, R-2ye, R-2yf, R-2yg, R-2yh, R-2yi, R-2yj, R-2yk, R-2yl, R-2ym, R-2yn, R-2yo, R-2yp, R-2yq, R-2yr, R-2ys, R-2yt, R-2yu, R-2yv, R-2yw, R-2yx, R-2yy, R-2yz, R-2za, R-2zb, R-2zc, R-2zd, R-2ze, R-2zf, R-2zg, R-2zh, R-2zi, R-2zj, R-2zk, R-2zl, R-2zm, R-2zn, R-2zo, R-2zp, R-2zq, R-2zr, R-2zs, R-2zt, R-2zu, R-2zv, R-2zw, R-2zx, R-2zy, R-2zz.

K cepilju se morajo privedti vsi psi, stari nad 6 mesecev. Zaradi evidence in iz-

Nekaj o stanovanjskih zadevah

Se vedno prihajajo na stanovanjski urad kupi prošnji in predlogov za zamenjavo manjšega stanovanja za večje ali sično, ker mnogi ne poznajo vodila Komiteta za kom. zadeve LRS, katero prepušča deložanje v zimskem času. Ako želijo dve ali več strank zamenjati stanovanja, je to mogoče samo v sporazumu vseh strank. Stranke morajo napraviti pismo vlogo na stanovanjsko komisijo z obojestranskim podpisom. Nato bo stanovanjska komisija stvar preverila ter izda odločbo, nakar se šele lahko stranke selijo.

Opremljene sobe oddaja najemodajalec sam ter mora v 3 dneh po vsetitvi podnajemnika obvestiti stanovanjski urad in navesti točne podatke o doseganju stanovanju podnajemnika. Stanovanjski organ sme tako podnajemno pogodbo razveljaviti, če podnajemnik nima pogojev za dodelitev stanovanjskega prostora.

Dogajajo se primeri, da najemodajalec odda veliko sobo 16 letni dijakinji, ki je doma iz okolice Celja (St. Jurja, Zaica, Laškega itd.), katera bi se lahko vozila, ker ima dobro zvezo z vlakom ali avtobusom. Takih in podobnih primerov stanovanjski organ ne bo odobril, ker po drugi strani se ponekod naši delavci spijo po trije skupaj v kletnih ali podstrešnih prostorih ter v vlažnih sobah. Radi takih nepravilnosti se je ustanovil na stanovanjski komisiji register opremljenih sob ter register prosilcev. V bodoče bo moral vsak prosilec opremljene sobe vložiti prošnjo ali se vpisati v register prosilcev. Najemodajalec pa si bo lahko sam izbral iz registra prosilcev po svoji želji podnajemnika, kateri bo imel vse pogoje

za stanovanje. Samo na ta način bo mogoče voditi točno evidenco opremljenih sob, po drugi strani pa bo marsikateri delavec in namestenec prišel do primerne stanovanja. Če bi imeli nekateri lastniki ali najemniki stanovanja več razumevanja in socialnega čuta do ostalih prebivalcev, bi se še marsikateremu človeku izboljšalo stanovanje. Za primer lahko konkretno vzamemo lastnika velike hiše Lenarčiča in najemnika Logarja v Tkalski ulici št. 14. V I. nadstropju stanuje Logar a v II. nadstropju sam gospodar, oba imata precej razkošno stanovanje. Prilike, katero je bilo grajeno za stanovanje in ki se sestoji iz ene velike sobe, kuhinje in shrambe, pa uporabljata lastnik Lenarčič in najem-

nik Logar za drvarnice in za drugo ropotijo. Lenarčič in Logar se bosta pač morala sprizniti z odločbo stanovanjske komisije o izpraznitvi stanovanja v priliki.

Se na neko stvar bi radi opozorili prebivalstvo. Dogajajo se primeri, da posamezne osebe brez vednosti stanovanjske komisije hodijo po hišah in pregledujejo stanovanja. Ker je stanovanje po zakonu nedotakljivo, nima nobeden pravice razen stanovanjskega organa pregledovati stanovanja. Če je stanovanjski organ, kateri želji pregledati stanovanje, stranki nepoznan ima pravico zahtevati od take osebe pooblastilo na vpogled.

Predlogi strank naj bodo resnični, da ne bo nepotrebnih pregledov, ki ovirajo delo stanovanjske komisije.

PISAN DROBIŽ

USLUGA ZA VELIK DENAR

Imel sem službeni opravke v mestu. Vzel sem pisalni stroj, ga vtknil v aktovko in odšel. Spetoma mi je iz stroja padej majhen vijak in stroj je enostavno odpovedal. Stopim mimogrede v delavnico »Fidomehanika« v Stanetovi ulici. Za njih je taka malenkost res malenkost, si mislim in vprašam, če mi store uslugo, saj uslužnostno podjetje tudi so. Poslovodja nabere obraz v skrbne gube in reče:

— To delo zahteva štiri ure dela. Stalo pa bo 500 dinarjev. — Osupnil sem. Za strokovnjaka mali vijak, ki se je samo odvrtel ne pa zlomil, zahteva štiri ure dela, a jaz sem računal na deset minut in približno petkrat toliko dinarjev. Pograbim moj šušdo pokvarjen stroj in se vrnem nazaj v kasarno, kjer sem v pol ure kot »nestrokovnjak« brez 500 dinarjev s kuhinjskim nožem zavrtel nesrečni vijak.

Lahko si mislite kaj sem si pri tem mislil. Sabotaza? Krnja? Šoterstvo? Vrag si vedi kaj je privedlo poslovodjo tega uslužnostnega podjetja do takih računov.

Por. L. V.

SENZACIJA!

PETNAJST KORAKOV 45 DIN...

Imeniten zaslužek kajne? Kje neki, — boste vprašali. Prosim sledite mi. V Okrajnem magazinu (bivši Rakus) se v izlozbi šopiri električni kuhinjski (brez vrvice). Cena solidna. Samo 695 din. Naj kupim? Pa dajmo. Toda ne. Pred mestnim magazinom (Sterkeč) mi Pavilina osle kaže. Pohitim tja in glej vraga. V izlozbi je prav tak kuhinjski iste »firme« in s isto etiketo pa samo 650 din. Zdrvim notri in kupim. Petnajst korakov in 45 din dobička. Zivela konkurenca!

KAKO SE DELI MESO IN MLEKO V CELJU

Zadnji dan v letu 1950, smo videli v izlozbah mesne napise, kako se deli meso in koliko. Ker mnogi nimamo prilike in volje, da bi se prerivali v dolgih vrstah, smo čakali na nedeljo. Vendar smo se razočarali, ker v nedeljo so delili mesarji samo »prav suhe« svinjske glave in se izgovarjali, da so iz Ljubljane prejeli samo »prekajene« glave.

Cudimo se, kje je ostalo meso, se bolj pa, da se v soboto deli samo sveže meso, a v nedeljo pa samo prekajeno. Vprašanje je, kaj naj nudimo našim otrokom in starškom, ki so najbolj odvisni od juhe. Zgajaj se vedno tako nepravilna razdelitev in če so res iz Ljubljane prišle samo glave, nas pač zanima, kje so drugi deli? Zakaj niso uredili, da bi se oba dneva dobilo suho in sveže meso? Nič boljše ni z mlekom! Za otroke od 7 do 14 let ni mleka, dočim pa za razne »simpatije« jel ce greš po Vodnikov

Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Tonč Maslo. — Naslov uredništva: Celje, Titov trg 1. — Telefon 7. — Tiska Celjska tiskarna v Celju. — Poština plačana v gotovini. — Četrtna naročnina 36 din, polletna 72 din, celoletna 145 din. — »Savinjski vestnik« izhaja vsako soboto.

ŠAH

CELJE DOBI ŠAHOVSKI DOM

Po trudopolnem prizadevanju celjskih šahistov in ob finančni podpori Okrajnega sindikalnega sveta ter nekaterih delovnih kolektivov stojimo pred otvoritvijo šahovskega doma, ki je za tukajšnje šahovske življenje nujno potreben. Mestni odbor OF je v ta namen dal na razpolago stranski prostor kino-dvorane Metropola z razgledom v Razlagovo ulico. Ta prostor je bil do sedaj neizkoriščen, ker ni imel dohoda, razen iz kino dvorane. S posebnim vzhodom iz Razlagove ulice, lepim stropom in s prihodnjim notranjo ureditvijo bodo celjski šahisti prišli do šahovske dvorane, ki bo v ponos Celju, saj bo med najlepšimi šahovskimi prostori v Sloveniji. Otvoritev doma je predvidena za nedeljo 22. januarja.

MOŠTVENO ŠAHOVSKO PRVENSTVO

Delovni kolektivi vseh Gradisovih gradilišč so priredili v okviru šahovskih sek-

cij svojega športnega društva šahovsko tekmovanje svojih gradilišč za moštveno prvenstvo.

Z ozirom na raztresenost gradilišč, so tekmovali med seboj skupine gorenjskih gradilišč Ljubljana, Moste, Medvode in Jesenice in pa štajerska gradilišča Maribor, Strniče, Vuzenica, Gustanj in Sostanj. Med gorenjskimi gradilišči je imela največ točk Ljubljana, sledile so Moste. Pri štajerski skupini je pa zmagal Sostanj pred Gustanjem. Finalno srečanje med prvima najboljšima gradiliščema štajerske in gorenjske skupine je bilo 22. decembra 1950 v Sostanju. Na tem tekmovanju sta dosegli ekipi Sostanja in Ljubljane enako število točk, zato se bilo ponovno tekmovanje med Ljubljano in Sostanjem, kjer je zmagala Ljubljana in 1 točko naskoka ter tako postala moštveni prvak podjetja v letu 1950.

Drugi dan 23. decembra je bil brzopotezno turnir najboljših moštvev, kjer sta imeli gradilišči Ljubljana in Sostanj enako število točk. Na brzopoteznem turnirju posameznikov je zmagal tov. inz. Čadež Vladimir, šef gradilišča Sostanj, sledil mu je tov. Ojsteršek Martin, normirlec gradilišča Sostanj.

OBVESTILO

»Mestni magazin« je prevzel poslovnovalno Industrijskega magazina Tovarne hlačevice in Ipavčevi ulici št. 24 ter se bo v bodoče omenjena trgovska poslovavnica imenovala »Spererija 7«. Sposročamo cenjenim odjemalcem, ki so se dosedaj posluževali omenjene trgovske poslovavnice, da bodo skusali z novo trgovsko spretnostjo sortirati različno blago v zadovoljivo odjemalcev. Obenem obveščamo, da je omogočeno sedaj kupovati tudi vse potrošniško-delavcem in kmetom po garantirani in prosti prodaji.

NEDELJSKA ZDRAVSTVENA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 14. I. 1951 tov. dr. Čerin Josip. Cankarjeva ulica 9, telefon 219.

PRED novim letom so se našli ključji,